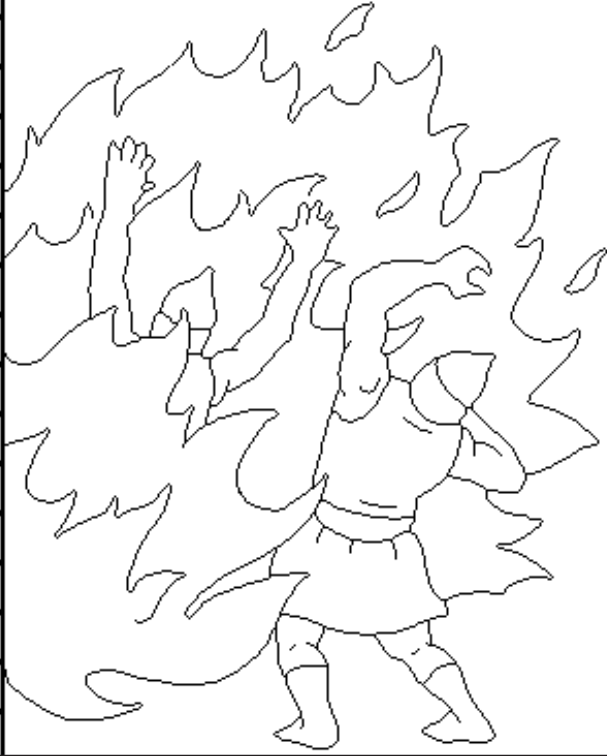

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଇବଲ ଉପହାର

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
ଯେ ନତ
ହେଲେନାହିଁ

ଲେଖକ: Edward Hughes

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Jonathan Hay

ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan

ଉତ୍ସାହକ: Mary-Anne S.

କାହାଣୀ ୨୦ ରୁ ୩୩

www.M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg, MB R3C 2G1 Canada

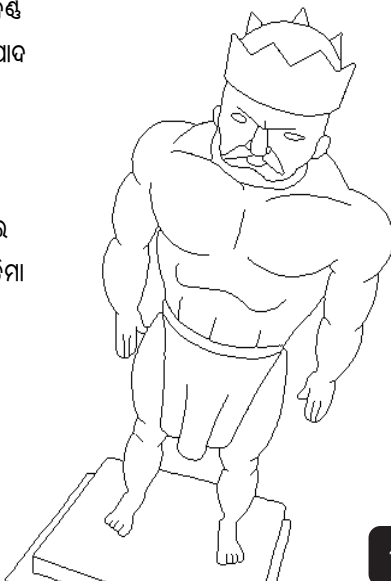
ଅନୁମତି ଗ୍ରହଣ: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ଛୁଟାଇ କରାଯାଇ ଆଗୁଣାକାର ଅଧିକାର ଅଛି.

ଯେଉଁ ଗୁପ୍ତ ଆଗୁଣା ଏହାକୁ ବିକା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ

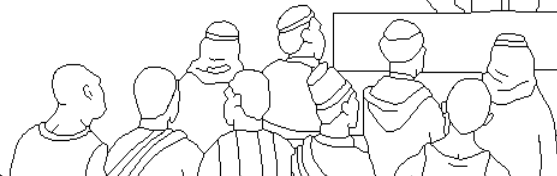
Oriya

ରାଜା ନବୁଖଦନିସର ଶୁଣ ଏକ ପ୍ରକାଶ ସୂଚକ
ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କଲେ । ତାହାର ମସ୍ତକରୁ ପାଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟମୟ ଥିଲା । ହୋଇପାରେ ସେ
ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନକଥା ପାଶୋରିଗଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ଚୀରକ୍ଷାୟୀ ହେବନାହିଁ । ହୋଇପାରେ
ସେ ଭାବେ ଯଦି ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିମା
ନିର୍ମାଣ କରିବି ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ସଫଳ ହୋଇ ନପାରେ ।

1

ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି
ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ପାଠ କଲେ ... ତୁମ୍ଭେମାନେ
ରାଜାଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁ
ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରିବ ... ପୁଣି ଯେକେହି
ସେହି ପ୍ରତିମା ଛାମୁରେ ଉତ୍ତୁ ହୋଇ
ପ୍ରଣାମ ନ କରିବ ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରକୃଳିତ
ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ ନିଷେଡ଼ ହେବେ ।

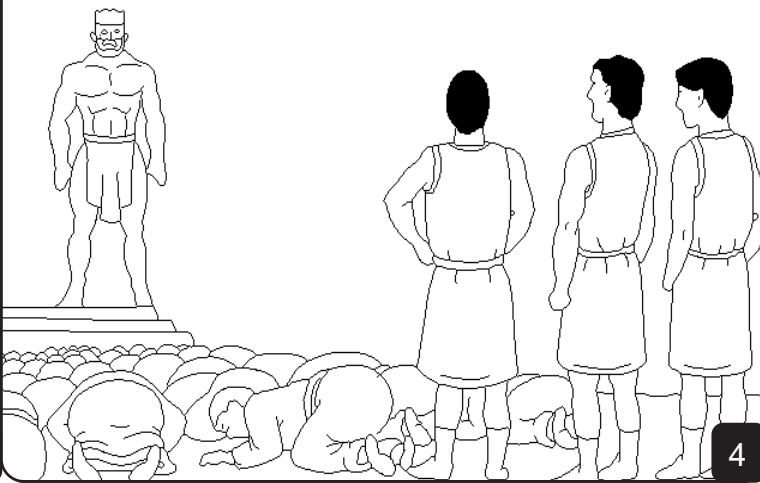
2

ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଆନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ, ମାତ୍ର ସେଠାରେ ତିନିଲୋକ ଥିଲେ ସେମାନେ ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଶତ୍ରୁକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋ ଥିଲା । ସେମାନେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ସଂଜ୍ଞି ଥିଲେ ।

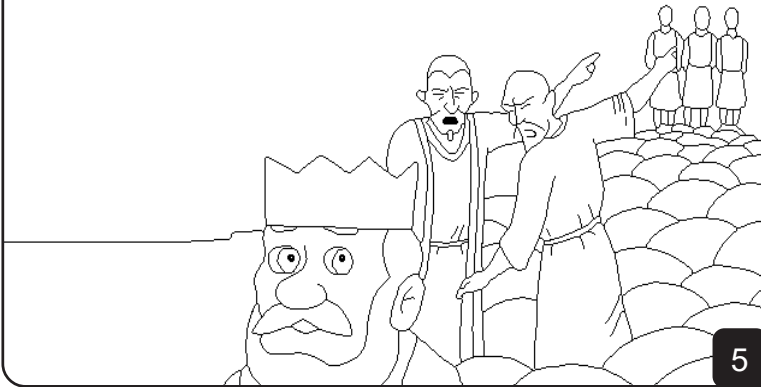
3

ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ସେହିସମୟରେ ଦାନିୟେଲ ସେଠାରେ ନ ଥିଲେ, ତା ନ ହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଗଢ଼ା ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ।

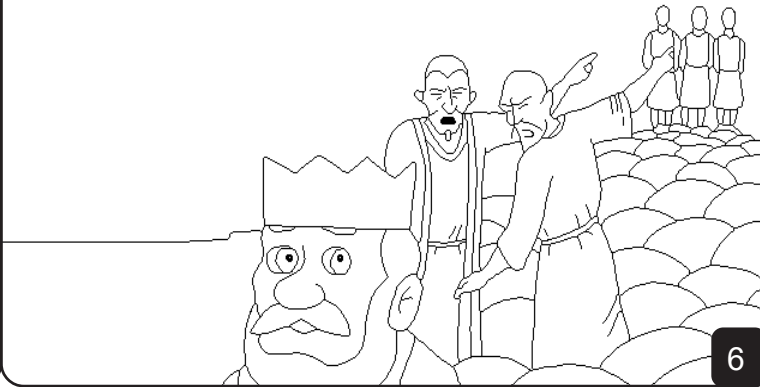
4

ରାଜାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଓ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଦାନିୟେଲ ତାଙ୍କ ସଂଜ୍ଞିମାନଙ୍କୁ ଇର୍ଷ୍ୟା କଲେ କାରଣ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଏପରି ତିନିଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବାବିଲର ପ୍ରଦେଶ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଭାର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଶତ୍ରୁକ୍, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦ୍-ନଗୋ ।

5

ହେ ମହାରାଜ ସେମାନେ ଆପଣାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆପଣାର ଦେବଗଣର ସେବା କରିନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆପଣାର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାକୁ ଉତ୍ତୁଡ଼ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

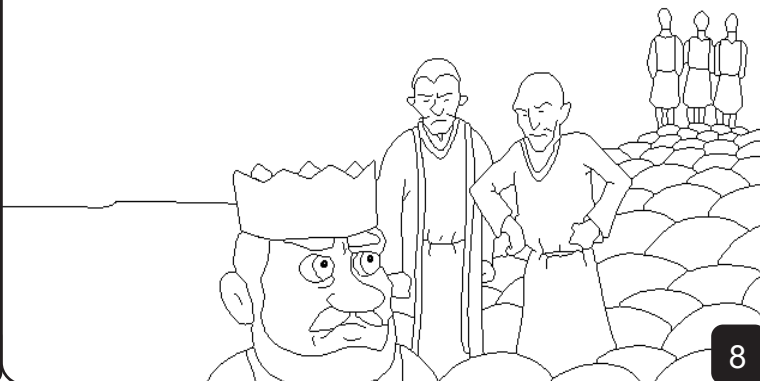
6

ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର କୋପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହି ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରତ୍ନଳିତ ଅଗ୍ନିରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେବ । ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ, ଏପରି କେଉଁ ଦେବତା ଅଛି?

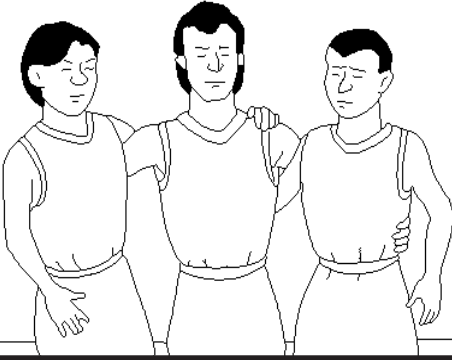
7

ରାଜା ବଡ଼ ଭୁଲ୍ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ସତ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାତ୍ମକ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେହି ତିନି ଏକାନ୍ତ ଜାଣିଥିଲେ ସେ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ । ସେମାନେ ଠିଆହୋଇ ରହିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

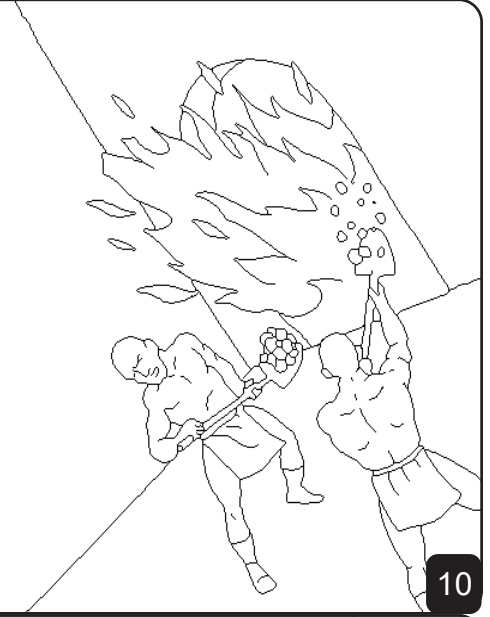
8

ରାଜାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ତିନି ନିର୍ଭୀକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଉତ୍ତର ଥିଲା । ସେମାନେ କହିଲେ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ନଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ମାତ୍ର ଯେବେ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେଁ ହେଁ ମହାରାଜ ଆତ୍ମମାନେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଦେବଗଣର ସେବା ଜିମ୍ମା ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାପିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବୁ ନାହିଁ ।

9

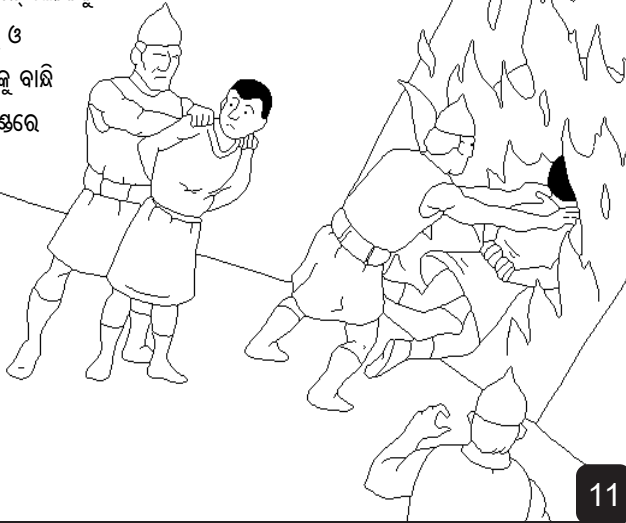
ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର କୋପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, ସେ ଅଗ୍ନିକୁ ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ସାତ ରୁଣ ଉତ୍ତ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ତାହାପି ସେମାନେ ପ୍ରଣାମ କଲେ ନାହିଁ ।

10

ସେଥିରେ ରାଜା ଆପଣା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବଳବାନ୍ ଲୋକକୁ ଶତ୍ରୁକ, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦ-ନଗୋକୁ ବାନ୍ଧି ପ୍ରତ୍ନଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡରେ

ନିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

11

ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ଅତିଶୟ ଉତ୍ତ ଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶତ୍ରୁକ, ମୈଶକ୍ ଓ ଅବେଦ-ନଗୋକୁ ସେହି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷିତ କଲେ ସେମାନେ ଅଗ୍ନି ଶିଖାରେ ହତ ହେଲେ ।

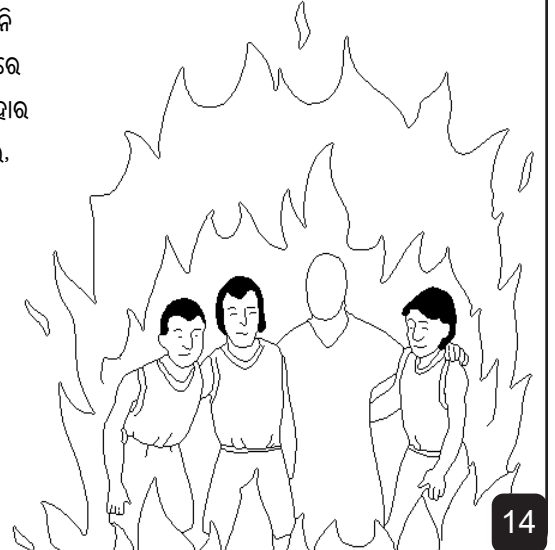
12

ରାଜା ନିରାପଦ ବ୍ୟବଧାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲା, ସେ ତିନିଜଣଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରତ୍ନଳିତ ଅଗ୍ନିମଧ୍ୟକୁ ଫିଙ୍ଗି ହେବାର ଦେଖିଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ କିଛି ଅଲଗା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ।

13

ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର ଚମତ୍କୃତ ହେଲା, ଆତ୍ମମାନେ କି ତିନି ଲୋକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇ ନ ଥିଲୁ, ରାଜା ତାହାର ସହୋତର ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ସତ୍ୟ ମହାରାଜ ।

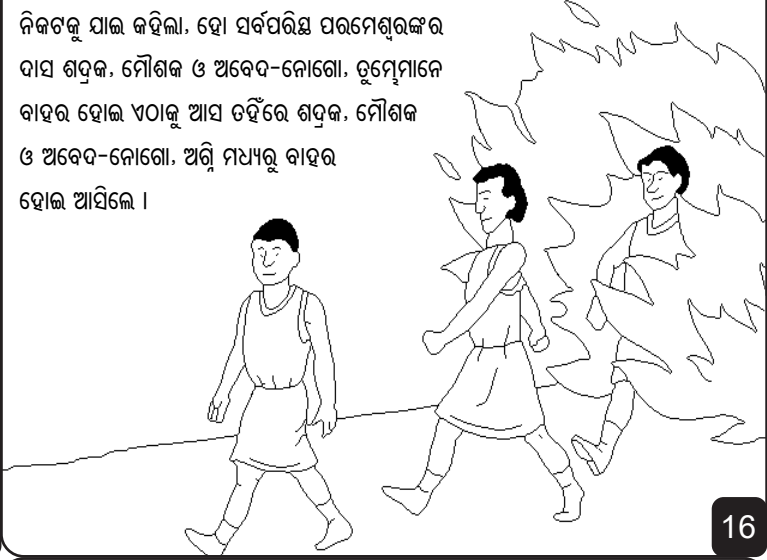
14

ସେ କହିଲେ, ଦେଖ ମୁଁ
 ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବାର
 ଚାରି ମୁକ୍ତ ଲୋକ ଦେଖୁଅଛ
 ଓ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି
 କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ, ପୁଣି
 ଚତୁର୍ଥ ଲୋକର ମୂର୍ତ୍ତୀ
 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
 ପୁତ୍ର ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ।

15

ସେତେବେଳେ ନବୁଖଦନିସ୍ତର ପ୍ରକୃଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡର ମୁଖ
 ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲା, ହୋ ସର୍ବପରିସ୍ତର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର
 ଦାସ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ, ମୌଶଳ ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
 ବାହର ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସ ତହିଁରେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ, ମୌଶଳ
 ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋ, ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟରୁ ବାହର
 ହୋଇ ଆସିଲେ ।

16

ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେହି ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ
 ଶରୀର ଉପରେ କିଛି ହିଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ । କିଅବା ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର କେଶ ହିଁ କିଛି
 ଦଗ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଗ୍ନିର ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

17

ସେତେବେଳେ ରାଜା ନବୁଖଦନିସ୍ତର ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ, ସେ କିଛି ଅତି ବୁଦ୍ଧିର କର୍ମ କଲେ । ସେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, ଶତ୍ରୁଘ୍ନ, ମୌଶଳ ଓ ଅବେଦ-ନୋଗୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ
 ହେଉ, ଯେ ଆପଣା ଦୂତ ପଠାଇ ତାହାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଭରଣା
 କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ ।

18

ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ନତ ହେଲେନାହିଁ
 ବାଇବଲ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ
 ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି
 ଦାନିୟେଲ ୩

"ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"
 ଗୀତମ୍ଭୂତିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ଆତ୍ମେମାନେ ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଆଉ ତାହାକୁ ଇଶ୍ଵର
 କହନ୍ତି ପାପ । ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ ।

ଇଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ, ଆପଣା ଅକ୍ଷିତାୟ ପୁତ୍ର ପାଶୁଙ୍କୁ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ କୁଣ ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ।
 ପାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ କୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆରୋହଣ କଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଅନନ୍ତର ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପାପକ୍ଷମା କରି ପାରିବେ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପରୁ ଫେରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଏହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:
 ପ୍ରିୟର ଇଶ୍ଵର ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କ ମୋ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ,
 ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ଦୟାକରି ମୋର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କର ଏବଂ ମୋ
 ଜୀବନକୁ ଆସ, ତଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଠାରୁ ମୁଁ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
 ତୁମ୍ଭଠାରେ ଡିରକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ହେବି । ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସକରିବା
 ପାଇଁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ (ଯୋହନ ୩:୧୬)

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
 ସହିତ କଥୋପକଥନ ତୁଅନ୍ତୁ ।